

BISERIC'A si SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literara si economica.

Iese odata in septemana: DUMINECA.

Pretulu abonamentului:	Pretulu insertiuniloru:	Correspondintiele sè se adreseze la Redac- tiunea dela
Pentru Anstro-Ungari'a pe anu . . . 5 fl.—cr.	Pentru publicatiunile de trei ori ce contienu cam 150 cuvinte 3 fl., pana la 200 cuvinte 4 fl. si mai sus 5 fl. v. a.	„BISERIC'A si SCÓL'A“ Er banii de prenumeratiune la TIPOGRAFI'A DIECESANA in ARAD.
„ „ „ „ jum. anu 2 „ 50 „		
Pentru Romani'a si strainetate pe an 14 franci		
„ „ „ „ „ j a 7 franci		

Industri'a de casa la romani.

La noi in tiéra avemu de tóte.

Unu lucru este inse mai raru si fórt scumpu.

Acestu lucru sunt banii. Bani nu avemu.

Lucru de minune s'ar parca acésta impregiu-
rare. Dar n'ai ce-i face, este adevuru.

Cá se te convingi, n'ai decât se intri astadi
in cas'a tieranului nostru, se-lu intrebi, ce face,
si cum se gasesce, si-ti va spune, ca are de
tóte: si pane si carne si vinu, si altele, dar n'are
parale.

Acést'a este situatiunea tieranului, si cu elu
imprena situatiunea tierii intregi.

Este naturala acésta situatiune intre impregi-
urările actuale ale tierii. Noi traimu cu totii
din si dupa rodurile pamentului. Pamentulu este
uniculu isvoru de productiune. Elu inse slujesce
acum de multu. A imbetraniu si elu, ér culti-
vatorii n'au sciutu, si n'au potutu, se-lu alimen-
teze, cá se-lu póta, se-lu rentinerésca.

N'au sciutu cultivatorii se-lu rentinerésca,
pentruca s'au incrediutu pré multu in puterea
lui productiva, si in bunatatea climei; nu l'au
potutu, pre de o parte, pentruca lucrulu este
fórt scumpu, ér pre de alt'a n'au esistatu capi-
talele necesarie de a-se investi in pamentu, cá
se-i-se póta restitui aceea, ce i-am luat in anii
precedenti.

Acum intréga tiér'a se gasesce in o crisa
economica generala. Gandescu toti asupra mo-
dului, cum sè-se paralizeze crisa pentru viitoriu.
Neaperatu, trebuie se ne gandimu si noi.

Schimbarile in economia se intempla greu
si pre incetu. Nu poti dintr'o data se-te faci din
agricultoru industriasiu, nici din industriasiu me-
seriasiu; ci fiacare omu trebuie multu putienu se
remana langa zanatulu, pre carele l'a invetiatu
din teneretie; si schimbarea ce se vede, ca l'ar con-

duce la mai bine, trebuie se-o lase in sarcin'a
generatiuniloru viitorie.

O schimbare inse si o intorsatura spre mai
bine, trebuie se facemu.

* * *

Betranii lauda multu timpurile de de multu.
Ori sunt preocupati, ori nu betranii, cand lauda
timpurile de mai nainte, in un'a inse au fara cea
mai mica indoiéla dreptate. Lumea mai nainte
nu avea pretensiunile de astadi. Se multiemiau
ómenii cu mai putienu. Acestu putienu lu-poteau
acoperi, si erá bine.

Astadi totu reulu, de carele suferimu, si ne
plangemu cu totii, provine din impregiurarea, ca
ne am sporitu dóra fara voi'a nóstra in mesura
pré mare pretensiunile. La toti ne place se tra-
imu bine, se-ne imbracámu bine, si dóra se traimu,
si se ne imbracámu mai bine, decât ce ne ar dá
man'a

N'avem de unde se-le acoperimu tóte aces-
tea; si totusi ne silimu se-le acoperimu. Cademu
in datorii, si pre incetulu devenimu in unu feliu
de sclavia, mai rea, decât sclavi'a de odinióra,
in sclavi'a capitalului, de carea nu ne mai póte
scapá nici unu feliu de lege din lume.

Cá se-ne schimbámu situatiunea, credinti'a
nóstra este, cá in prim'a linia se reducemu pre-
tensiunile, si prin reducerea loru se reducemu
totu de odata si cheltuielile.

Ei dar cum?

„Sunt multe caile, cari ducu la Rom'a.“
Sunt multe caile, prin cari se potu reduce pre-
tensiunile si cheltuielile. In privinti'a acést'a este
greu a vorbi si a staveri regule generali. Unulu
câte unulu, credemu inse, ca este usioru a-ne
dá sfatu si inca sfatulu celu mai bunu. N'avemu
decát se gandimu, cá gandulu se-ne invetie, si
se-ne lumineze.

Ceea ce se póte dice in genere, este, cá

pre tóte caile si intre tóte impregiurările se reducemu cheltuieile. In ceea ce privesce pre tieranulu nostru, acést'a se póte intemplá usioru. Se ne aducemu numai putien aminte de timpurile cam de inainte cu diece ani. Pre atunci tieranulu nostru cheltuiá putien pentru cas'a si imbracamintea sa. Femei'a sa provedea intréga cas'a cu panz'a, cu panur'a trebuintiósa, lucrata cu manile sale in timpul de iérn'a, cand si altcum nu avea ocupatiune la economi'a campului, si cu chipulu acest'a banii, ce-i realisá din rodu-rile campului, i-potea investi in lucruri productive: in vite, in pamentu, seau in instrumente de economia.

Prin trecerea lumii dela industri'a de mana la industri'a de fabrica s'a intemplatu si in vi-éti'a si economi'a tieranului o schimbare fórte insemnata.

La industri'a de fabrica nu se pune pré mare pondu pre trainici'a obiectelor produse. Caracteristic'a si chiar forci'a acestei industrii este: a produce multa, ca se póte vinde eftinu, si a dá obiectelor produse unu lustru, prin care se atraga, si asia dicendu se insiele ochii lumii, cá se le cumpere.

Omu este si tieranulu nostru. Vine la orasiu, vede ca cu banila parere putieni póte cumperá panza si panura mai frumósa la ochi, decât panz'a, ce o produce cu multe greutáti si cu multa truda soci'a sa; — se lasa sedusu, si o cumpera, gandindu, ca nu se platesce, ba ar fi chiar pe-catu, cá sè-se mai trudésca soci'a sa cu prepararea panzei si a panurei.

Cu acestu modu de gandire si lucrare s'a inceputu apoi indata necazulu. Panz'a si panur'a cumperata nu tiene nici a diecea parte din ceea ce tienea panz'a si panur'a de casa. Acést'a ar mai fi, cum ar fi, dar langa ea se mai adaoga, ca femeia preste iérna nu a avutu lucru, timpul s'a perdutu; si pentru lucruri rele s'au detrasu sume nu nensemante de bani dela lucruri si investitiuni productive.

Obiectele de industria au fost parte mare preparate in streinatate, si pana cand streinata-tea cumperá cu bani scumpi productele nóstre, mergea cum mergea. Astadi inse cand straintate se póte provedé cu bucate mai eftine, suntemu strepusi in o crisa economica generala.

Cine are de unde perde, póte se pérda in timpuri de crisa, pentruca trecendu cris'a se póte rehabilitá mai usioru cu ajutorulu capitalulu re-masu. La noi la romani este altcum. In genere nu avemu multu de perdutu, pentruca totu ceeace avemu, este putien, si cele mai mici perderi le sentimu fórte greu, pentruca se póte se ne duca la „vatr'a ree,” ne potu face, cá se remanemu, precum se dice „cu sufletulu.”

* * *

In timpuri grele omulu face de regula totu feliulu de combinatiuni, cum se-si ajute, cá se póta scapá de crisa. Astfeliu dupa cele ce s'au intemplatu la noi in tíera in anulu curentu tóte capetele mar, de cari dispune tíer'a cugeta, si publica diferite planuri economice. In un'a inse convinu toti. Toti dicu, ca la noi in tíera cris'a se póte paralisá pentru viitoriu numai daca pre langa agronomia vomu introduce si stabilimente de industria, in cari se preparámu cele ce ne trebuiescu aici acasa, si se ne scapámu de a fi tributari streinatáti.

Pana se voru realisá inse aceste planuri, va mai trece multu, pentruca la ridicarea industriei pre o cale mai intinsa trebuiescu capitale insemnate, si lucratori cu cunoscentie tehnice, de cari pana acum tíer'a nóstra nu dispune in mesur'a trebuintiósa.

Astfeliu pana cand se voru schimbá acestea, si se voru realisá, póte se mai trebuiesca timpu multu, timpu, pre care poporul nostru cu medilóeele, de cari dispune, nu-lu póte asceptá — fara mari perderi.

* * *

Noi romanii am avutu, si mai avemu si astadi industria. Avemu industri'a de casa, carea pana bine de curend ne provedea cas'a cu tóte cele trebuintióse. N'avemu deci nimicu alt'a mai urgentu de facutu, decât ca in locurile, pre unde ea a cam disparutu, se-o reactivámu, ér pre unde este, se-o promovámu, se-o incuragiámu. A fost unu timpu, de carele cu totii ne potem aduce bine aminte, cand iérn'a tóta cas'a romanului dela sate, ba chiar si din orasie era ocupata cu torsulu, ér cand se apropiá primavér'a colo catra postulu Pasciloru, nu era casa romanésca, in care se nu se afle resboiu, si in carea se nu se tíesa. Astadi resboiulu este o mobila mai rara, si cu cât s'a mai ràritu, cu atât si-a facutu locu necazulu. Cá se-lu scótemu pre cestu din urma este neaperatu de trebuintia se-lu întroducemu de nou in fiacare casa pre celu dantaiu, si-se de-prindemu pre femeia romana se-lu manueze cu istetimea si laboriositatea-i cunoscuta.

Cand s'a tienutu espositiunea romana din Sibiiu, lucrurile espuse cá productele maniloru femeii romane au produsu admiratiune. S'a constatatu adeca pre deplin, ca la noi esista tóte conditiunile unei industrii, esista capacitate, esista gustu si materiile brute in abundantia.

Ne-a impededatu, si ne impedece si astadi numai preocupatiunea, ca fiendu produsele industriei casei romane, lucruri de mana, sunt pré scumpe in reportu cu pretiulu, cu carele potem

cumperá acele produse din dugheanu. Va se dica aceste produse au numai unu reu. Sunt scumpe.

Se dice inse si cu dreptu cuventu, ca lucrul bunu nu este scumpu. Nu este scumpu pentru aceea, pentruca tiene mai multu, ne face servitiu timpu mai indelungatu. In casulu de facia nu este scumpu nici pentru aceea, pentruca n'am datu bani pre elu, ci ne costa numai materiile brute, ér spesele de productiune, cari mai de regula intrecu spesele materiei brute, le-am platitu cu lucrulu nostru intrunu timpu, cand cu altu lucru si altcum nu ne-am fi potutu ocupá si, ar fi remasu nentrebuintiatu.

* * *

Fara a-ne ocupá cu motivarea mai departe a acestui obiectu, de carea sperámu ca dupa cele dise nu mai este trebuintia, se vedemu, cari aru fi medilócele, prin cari s'ar poté reactivá si introduce pre o cale mai intinsa industri'a de casa.

In Romani'a s'a facutu in timpul din urma multu pre acestu tereuu. Regin'a poeta a introdusu in salonu portulu tierancei romane, si astfelu acum damele romane din societatea alésa in loculu metasei din Paris si Lion pórtá cretintia, produsa de man'a tierancei romane. S'au constituitu apoi societáti de incuragiare si astfelu multe mani romanesci sunt astadi ocupate.

La noi, la romanii de dincóce inca se póte urmá astfelu N'avemu alt'a de facutu, decât noi cei chiamuti a luminá si conduce poporulu, se-i aretámu, ca reu a facutu tieranulu, cand a scosu resboiulu din casa, si ca reu face cand in locu de panura si panza facuta de soci'a sa pórtá panura si panza din dugheanu, carea in reportu cu trainici'a unei'a si a altei'a este scumpa, si nu-i face acelu bunu servitiu, pre carele i-lu face cea dantaiu.

Invetiatur'a in teoria este buna, dar mai buna este, cand va fi ajutata si prin esemplulu nostru alu celoru inteligenti, cand adeca noi inca vomu veni in ajutoriu cumperandu in casele si pentru trebuintiele nóstre tieseturi si producte ale maniloru tieranei romane.

Nu ne vomu insielá nici decât in acést'a. Vomu cumperá de esemplu scerguri, servete, masaie, haine de patu si preste totu albituri, covóre si altele cu unu pretiu dóra mai scumpu; dar daca le vomu cumperá astadi, nu vomu patí, cá si cu lucrurile, pre cari le cumperámu din fabrici streine, cá se avemu trebuintia a-le cumperá si mane; ci le vomu avé pre timpu indelungatu, si ori de câte ori le vomu intrebuintiá, ne voru face placere, sciindu ca sunt lucruri bune si curate, si aducendu-ne aminte ca prin cumperarea loru am contribuitu dupa puterile nóstre la ridicarea industriei nationale.

Doue lucruri fórté insemnate vomu poté realisá prin reactivarea industriei nóstre de casa, vomu dá tieranului unu nou isvoru de cascigu, si-lu vomu face se-se provéda elu insusi cu cele trebuintiöse fara se aiba trebuintia de a-si cheltui banii cei destul de scumpi pre lucruri rele si de putiena trainicia.

Am scrisu aceste, cá se ne implinimu o detorintia, si apelámu la toti cei chiamati a gandí asupra cestiunei si a-i dá importanti'a, ce-o merita.

Discursulu *)

pronunsiatu de comisariulu consistorialu, parintele protosincelu Iosif Goldisiu la deschiderea sinodului protopresviteralu electoralu alu Aradului, tienutu in 9/21 Ianuaru 1885.

Domniloru Alegatori!

Unulu din cele mai frumóse drepturi constitutionalu, garantate bisericei nóstre prin stat. org. este dreptulu slegerii de protopopu: cáci „protopopulu“ dna inticlesulu acestui nume este antaiulu intre preotii unei parti constitutive a diecesei; dupa numele „protopresviteru“ este antainulu intre betráni, este in tractulu protopopescu celu mai intieptu cu invetiatur'a si cu svaturile sale; elu dupa demnitate este in protopopiatu ce este episcopulu in diecesa, in cât protopopulu cu dreptulu se numia odinióra si horoepiscop.—Óre Domniloru! ce ar cugetá o multime de calatori nainte de plecarea trenului, séu caletorii pe mare nainte de a pleca corabi'a, cand li s'ar spune ca respectivulu conducatoriu séu capitánu nu dá destula garantia prin capacitatea si tresvi'a sa?

Fara indoéla mai bucurosu s'ar intórce toti innapoi, de cât se-si espuna interesele si viéti'a unei conduceri fara garantia.—Dupa Ioanu Gura de auru: biseric'a este o corabia santa; catar-gulu ei, ce-si inaltia gloriosulu seu vérfu pana la ceriu, este lemnulu crucii, de pe care vâlvaescu vintrelele invetiaturei evangelice, umflate de respiriulu duhului sântu: cárm'a ei este credinti'a, proprietariulu Isus Christos: cármaciulu Petru si ceialalti Apostoli, carii impreuna navighéza; caletori corurile credinciosiloru, plutirea ei trece prin viforosulu Oceanu alu timpului, cursulu i este pururea salutaru, scopulu—fericirea. In conducerea corabiei dupa Apostoli au urmatu barbati Apostolesci, episcopii si preotii. Déca e mare responsabilitatea preotului innaintea lui Dumnedieu si a ómeniloru pentru credinciosii concre-

*) Fiendu siródele protopresviterali, nesce corporatiuni de mare importantia in viéti'a nóstra bisericeasca-constitutionale ne tienu de detorintia a publicá acestu discursu pentru valórea sa intrinseca, ér in numerulu viitoriu vomu publicá per extensum protocolulu sinodului protopresviteralu din 9/21 Ianuaru a. c. Red.

diuti conducerii sale,— cu cât mai mare e responsabilitatea protopopului, carui'a i-sunt concreditiu credinciosii si preotii unui protopopiatu?— Detorintiele densului sunt detorintiele capitanului corabiei, care numai atunci le va poté implini, déca va avea invetiatur'a receruta spre a sci conduce si pastrá corabi'a in tóte partile ei nevatemala: va avé tactulu de a sustiené pacea si buna intielegere intre caletori; in urma va fi intieleptu si precautu de a paralisá venturile amenintiátore din afara.—Protopopulu ca pastoriu sufletescu intocmesce tainele si luminéza clerulu si poporulu submanuatu prin invetiaturi edificátore; pentru cá dupa cum dice canonulu 19 alu sinodulu Trulan: „Se cuvine celoru ce sunt inainte statatori ai bisericiloru, a invetiá in tóte dilele si cu deosebire in Dumineci pre cleru si pre poporu cuvintele pietátii si ale dreptei credintie.“ Er Santulu Vasiliu spune sentinti'a infiorátore, cá: „Acel'a, cui s'a incredintiatu diregatori'a de a invetiá, déca s'a lenevitú a binevesti, se judeca de ucidiatoriu.“ — Mai alesu in dilele nóstre sentimú tristulu a-deveru ca: „secerisiulu e multu, dar lucratori sunt pucini“ (Mateiu 9. 37, Luc'a 10. 2.) Si poporulu, care prin cultura nu póte tiené concurentia cu celelalte popóre, acel'a treptatu si-pierde insemnatatea, si responsabilitatea cea grea pentru perdere nu cade pre poporu, ci pre acei'a, caror'a li este incredintiata conducerea lui. — Protopopulu, ca demnitaru superéza causele administrative si judecatoresci, si represinta tractulu seu in coatingere cu corporatiuni — in — si afara de bisericá; spre care scopu trebuie se fie activu si neobositu, cáci activitatea este simbolulu vietii, neactivitatea alu mortii.— Cá judecatoriu se aiba in vedere, cá pana cand statulu pedepsesce, biseric'a érta; se aiba iubire de dreptate, cáci elu — dupa Pavelu Apostolulu „Este detorasiulu fiesce carui omu, celui tare ca celui slabu, celui invetiatu ca celui nesciutoriu, celui intieleptu ca si celui nebunu“ (Rom. 1. 14.)— Elu este midillocitoriu intre. Dumnedieu si omu; omu alu lui Dumnedieu la poporu, si omu alu poporulu la Ddieu; este angeru de pace si la usi'a mormentulu.— Protopopulu dar cu deosebire trebuie se fia omu de minte si de inima: acesti doi factori numai intruniti potu fi salutari, cáci lumin'a reu intrebuintiata aprinde si consuma, iubirea inimei ne condusa de minte e órba. — DVóstre dar Dlor alegatori, insufletiti pentru o persóna séu alta dintre candidati, cumpeniti bine, ca dintre cei buni sè alegeti pre celu mai bunu; care se póta stá cu fala in fruntea acestui protopopiatu, conducendu-lu spre binele bisericeii si natiunei nóstre.

Cuventare

despre modulu cum se petrecemu dilele de Dumineca si serbatóre.

„Si amu caditu la páment si amu audita glasú dicandu-mi Saule! Saule! ce me gonesti? Era eu amu respunsu: Cine esti Dne? si au disu cátra mine. Eu sunt Isus nazarinénul, pe carele tu-lu prigonesci.“

Fapt. Ap. cap. 22. v. 7—9.

Intre serbatorile nóstre religióse cele mai insemnate suntu acele in care tienend revista asupra stárii nóstre morale, tredinduui-se consciinti'a, aceea miscata de dorere pentru fara de legile comise ne indémna la fapte bune crestinesci si morale.

Acestea suntu momintele cele mai stralucite in viati'a unui predicatoru seu pastoriu sufletescu, cand sub decursulu invatiaturei sale religióse indupleca spre primire inimile ascultatoriloru, amplendu de hucurie sinulu celoru drepti si storcendu suspine si lacrimi amare din inimile pácátosiloru.

Momintele aceste pline de suspine si pocaintia suntu in eflusulu loru moralu fórte bogate si stralucítore.

Asia de insemnata este si diu'a acést'a de adi I. A. in care luandu-le la inim'a nóstrá — ne intrebamu seriosu: cá cumu amu fostu in trecutú si cu ce felu de slabiciuni am avutu a ne luptá? cá cátu de departe amu remasu noi de modelu perfectiunéi adeca de Dlu Isus Christos? Respusurile date la acést'a intrebare ne-va arátá gradulu moralitati nóstre in tóta golatatea ei.

Spre ajungerea scopulu acestui'a mi-amu luatú de tem'a vorbirei mele textulu citatu mai susu, in care apostolulu Pavel cunoscutu sub numele séu Saul inusi si-descrie cu tóta precisiunea miunat'a sa intórcere la crestianismu. „Si au fostu candu mergeamu eu, si me apropiamu de Damascu, intru amediadi, fára de veste a stralucitu din ceru lumina mare impregiurulu meu. Si amu caditu la pámentu, si amu auditu glasú dicendu-mi: Saule! Saule ce me gonesti? Éra eu amu respunsu: Cine esti Dne? Si au dis cátra mine Eu sum Isus Nazarinénulu pre carele tu-lu gonesti! Intemplarea acést'a la prefacutu in vasul celu alesu alu bisericeii lui Christosu sub numele de Pavel Apostolulu.

Astfelu de intemplari insemnate si decidietóre se intempla si in viati'a nóstrá, dar suntu ocaziuni candu strelucesce naintea consciintiei nóstre sufletescei tulburate de remuscárilé fara de legiloru, modelu celu mai perfectu alu santieniei, si atanci suna in urechile nóstre cuvintele mantuitoriulu Christosu: Saule! Saule! ce ne gonesti? Deci eu diu'a de astadi o tienu de o astfelu de ocaziune I. A. carea nu e alta decatu o serbatóre ce ne pregatesce spre primirea mantuitoriulu ce s'a arátatu in lume. De aceea amu luatú eu de tem'a vorbirei mele de astadi cuvintele aceste Omule? omule! ce me gonesti.

Si pâna candu voiú desfasiura eu tem'a mea ve rogu se fiti cu luare aminte.

Omule omule ce me gonesti?

1. Voiescu mai antaiú de tóte a ve esplicá intielesulu dicerei.

Cuventulu gonescu, este cunoscutu tuturorá, deci nu se poftesce ca se vi-lu si documentezu, ca mergendu Saulu la Damascu „ca si pe cei ce erau acolo se-i aduca legati la Ierusalimu, ca se se pedepsesca intru adeveru sau gonitu crestini, si prin tressii si Isusu Christosu.“ Deci prigonindu Saul pre urmatorii lui Chris-

tosu, s'au nisuitu spre sterpirea invetiaturilor lui. Asia facemu si noi I. A. déca prin vorbele, faptele si cugetarile noastre necinstimă pre Isusu Christosu. Deci de câte ori nu luamu in scootiinta poruncile lui, de atatea ori lucramu séu din usiorintia séu rea vointia contra santei lui cause si tot de atatea ori potemu audi cuvintele lui Isusu Christosu dicandu-ne „*omule! omule! ce me gonesci?*” Casi cumu ne ar intrebă orbule ce esti! pontru-*ce* despretiuiesci tu invatiatur'a mea, carea este bas'a salutei si a mantuirei tale? De ce nu recanosci in acea santa invetiatura originea ei ddiéscă? Neputinciosule! de ce ti-se pare cas'a mea de rugaciune si taiatele legii mele atatu de mici si ne insemnate? De ce incunajari si uresci cetirea cartiloru sante? Nesocotitul! de ce despretiuiesci porunc'a mea cea datatôre de cinosura spre a poté trai in pace cu famili'a ta si in corelatiune bune cu de aprôpele teu? De ce treci peste marginele activitatii, a moderatiunei, blandetiei si-a drep-tatii? De ce uresci jugalu meu, care e atat de usioru? de ce nu imbratiosiedi chemarea mea ce e atat'a de placuta? Impetritule! de ce desconsideri si torturedi pretenii mei, pre care mi-a data mie parintele meu celu cerescu? De ce-mi respaltesci binele primitu cu reul? De ce conduci pre amicii mei prin faptele si vorbele tale ademenitôre la reu? De ce-i seurti in averi si-i vatemi in onôrea lora?

De ce-ti astupi urechile ca se nu audi plângerile nefericitiloru si usile tale le incui, că se n'ajutori pre cei saraci? Ad-varu! adevaru! dicu vóua: ca ori ce n'ati facutu unu'a dintru acesti mici ai mei riie n'ati facutu; dar vai de ce me gonesti?

Acest'a e intielesulu cuvintelorui lui Isus Christosu citate mai susu.

Dar voiti voi póte se sciti, ca curentulu acest'a a lui Isus Christosu, candu unde si cum se descopere? Si acést'a vi-o spunu numai ascultati!

II.

Unde se descopere glasulu acest'a a lui Isus Christosu: *Omule! omule! ce me gonesci?* Răspundu: ca in *launtru-lu* nostru in *consciinti'a* noastră sufletésca. Acolo la audita acelu glasu si Saul si de acolo vine ca sotii lui nu l'au audita.

Fiesce care omu are in viati'a sa mominte candu alinandu-se pasiunile si dorintiele, — se da timpa consciintiei sufletesci spre a si reprivi trecutulu. — In aceste mominte de liniste, candu tôte simtirile noastre dormu — si numai consciinti'a sufletésca privighéza — in aureolu ddierei datatôre de viatia si fericire cu nemarginit'a-i dragoste, apare Dlu nostra Isus Christosu restigaitu pre cruce pentru peccatele noastre. — Inse pe langa tôte infatiosierile aceste maretie, ca nisce fantôme inspaimintatôre apară si peccatele noastre, — si atunci fara voia audimu glasulu Dlui Isus Christosu dicandu ne: *Omule! omule! ce me gonesci?* I. A. de ar fi peccatele noastre chiar atât de mari; ca a lui Saul, care si-a propusu esterpirea urmatoriloru lui Christos, sau chiar si numai ca a unor pacatosi ordinari e totu atat'a; glasulu acel'a resuna, si noi trebue se-lu audimu acel'a in *launtru-lu* nostru.

Dar 'lu si audimu acusi mai incetu, acusi mai tare, acusi mai blandu, acusi mai amenintiatoru. — De multe ori l'a-audit acést'a si Saul, dar nici odata in asia masura tunatôre, ca in mijloculu gonirei crestinesci cand se apropiă de Damascu.

Mare influentia are asupra acesteia dispusetiunea noastră sufletésca, impressiunile esterne, feliulu

lucrariloru noastre, dar mai vertosu meditatiunile noastre care ne reinprospetéza trecutulu nostru. Alt-cumu suna glasulu acest'a alu Dlui nostru Isus Christos in consciinti'a sufletésca a unui Irod seu a lui Iud'a, altcumu in a unui Nicodimu sau Petru, pentru ca cel ce au voitu a omori pre prunculu Isus, cel ce la vendut cu sarutarea sa: acelor'a le suna in unu modu cu mult mai grozav, decât fariseului setos si iubitoriu de invatiatur'a lui Isus Christos, séu si a invatiacelului cel-*ce* prin amar'a sa plengere si ade-verat'a sa pocaintia cerú ertarea lapadarii sale, alt-cumu suna acelu glasu in consciinti'a acelora, carii se roga impreuna cu David „*Sterge fara de legea mea si de peccatulu meu me curatiesce*” ps. 50. v. 2.

Er intrebandu-me voi, ca candu se póte audi *glasulu* acesta? Ve respund: *ca in tot minutul si la tóta ocasiunea* de câte ori dragostea lui Isus Christos ne face a senti in eunóscerea inchinstiunei noastre, că noi suntemu nevredaici de jertf'a dragostei sale. — Deci si in cas'a acést'a sânta a lui Ddiéu, sub decursulu serviciului divin, afara in sinul naturei, ba chiar si in linistit'a noastră sengaritate potém audi acelu ddiescu glas, ori unde ne vine în minte bunatatile ce amu intrelasatu a le face si relele ce le am facutu. In astfelu de ocasiuni cutremuranduni-se consciinti'a, desi nu in asia masura ca a lui Saul, că se ne arance la pament, e totusi destulu spre a aprinde in noi schinteu'a ascunsa sub spuz'a peccatoru, spre a ne desteptá ca se ni vedemu gróznic'a noastră rata-cire, se ne abatemu dela reu la iubirea si cinstirea adeveratului Ddiéu, care ne arata in fine ca a merge tot pre aceea cale si mai de parte este chiar aceea ce a intrebatu Isus Christos *Omule! omule! ce me gonesci?*

Si chiar in acést'a se aréta eflusulu intrebării precumu ve-ti vedé in partea a

III.

Déca vomu luá noi cuvintele Dlui nostru Isus Christos: *Omule! Omule! ce me gonesci?* in intielesulu in care ar trebui se-lu luam: adeca cand vedem că prin tot peccatulu ce-lu comitemu, ne facemu dusmani nóue pe parintele bunatiloru si ne instrainamu de celu mai mare facatoriu de bine alu nostru de Dlu nostru Isus Christos; atunci poterea si efectulu intrebării va fi minunatu. Chiar intrebarea acést'a ne arata, că noi, că robi peccatului dintre tôte creaturile suntemu cele mai nemultiemítôre, mai striccate si mai demne de osenda vecinica.

Suntem fiant'a cea mai nemultiemítôria intra tât'a încât nu numai că abusamu de potintiele noastre sufletesci si trupesci, cari ni sunt date de bunatatea ddiéscă spre efeptuirea si facerea faptelor bune; ci despretiuimu si invetiaturile cele salutarie a-le dascalului nostru indreptate spre luminarea noastră, ba nebagamu in séma si poruncile date spre nobilitarea semtiemintelorui noastre, cari sunt neaperatu de lipsa la continuarea unei vieti bune.

Noi I. A! suntemu fiantiele celea mai depravate, căsi pana ce animalele neintielegatôre conduse de boldulu loru, nu-lu parasescu, pana atunci noi indepartandu-ne de calauzulu vietii noastre, ne facemu robii postelorui noastre semtiuale.

Ba tot noi I. A! suntem fiantiele si celea mai demne de osenda, fiindcă că robii peccatului nu numai că ne stricamu sanatatea trupului, nunumai că ni-tempimu susceptibilitatea inimei noastre spre dragostea si esercierea virtutii, ci respingemu dela noi darrurile binefacatôre ce le amu castigatu prin mórtea

Dlul Isus Christos, omorindu-ne speranti'a ce ni s'au fagaduitu prin invierea lui Christos, si asia ratacim, cá nisce orfani si nefericiti in valea desiértaciuniloru si apropiandu-ne astfelu de viéti'a vecinica fara cáta sperantia de mantuire. In acea nefericire vecinica cuvintele acestea a mantuitorului *Omule! Omule! ce me gonesci?* vor fi schimbate cu altele mai gróznice care ni vor dice: „nu ve cunoscu pre voi duceti-ve dela mine in foculu celu vecinicu voi facatoriloru de rele.“ Luc'a c. 13—27.

Si acum cand me apropiu de finea vorbirei mele concedeti-mi ca in partea a 4-a a vorbirei mele se ve aratu cum trebuie se ne folosimu de cuvintele acestea a-le Mantuitorului?

I. A.! Credu cá nu este nici unulu dintre cáti ne aflamu aici, care se nu fi auditu vreodata in internulu conscientiei sale cuvintele acestea a-le mantuitorului *Omule! Omule! ce me gonesci?* atuncia barem cand? s'au treditu in trelsulu consciinti'a sufléscá; dar pré multi sunt de acei'a, carii nici cá au bagatu séma la insemnatatea cuvintelor acelor'a, si déca le au si auditu, au lasatu, ca se resune in pustie, séu le-a inecatú, in cele mai multe casuri undularea pasiuniloru, le-a amutitu. Déca voimu a trage ceva folosu din cuvintele acestea a-le mantuitorului, mai nainte de tóte trebuie se bagamu de séma la insemnatatea acelor'a: si déca amu observatu, cá poftele si infocarile trupesci voiescu a-ne insielá la calea peccatului, trebuie se pasimu seriosu contra lorú, luptandu contra lorú prin rugaciune, prin cetirea cartiloru sante, prin umblarea la biserica si prin cáte de dés'a impartasire cu sant'a taina a cuminecaturei, cáci numai acestea sunt armele suflétului, cu care le póte devinge. — Nu e permisú a ascunde de naintea Atotsciutorului Ddieu nici o semtire si nici o cugetare, cáci elu scie tainele si cunósce inimile si rarunchii nostri.

Deci audindu cuvintele Dlul Isus Christos *Omule! Omule! ce me gonesci?* se nu întrebámu cu Saulu cine esti Dómné? ci se cunóschemu in cuvintele acelea glasulu mantuitorului nostru Isus Christos si paréndu-ne reu de gresielele si smintele si peccatele nóstre se ne nisumu prin adeverat'a pocainti'a a mari santu numele lui.

La acést'a ne indémna pre noi esemplulu lui Saulu, carele in cuvintele acele *Saule! Saule! ce me gonesci?* au cunoscutu glasulu Dlul nostru Isus Christos, pe carele l'a si întrebatu dicendu: „ce trebuie se facu Dómné“ la ce i-a respunsu Dlu dicendu: „scólate si te du in Damascu si siedi acolo pana ce-ti vor spune ce trebuie se faci.“ E superfluu a ve'nsirá cá ce s'a întemplatú cu Saulu in Damascu? ve spunu numai, cá botediandu-se s'au prefacutu in vasulu celu alesu a bisericei lui Christos.

Servésca-ne de modelu esemplulu lui I. A. acél'a ve indemne pre voi la aceea ce trebuie se faceti cand auditi cuvintele acelea a le lui Christos *Omule! omule! ce me gonesci?* Exemplulu lui ne arata calea dreptatii si a datorintiei, elu ne feresce de a trai numai pofteloru si semtiriloru si tot elu ne indémna a trai numai si numai Dlul nostru Isus Christos carele au muritu si au inviatu pentru ca si pre noi eliberandu-ne de rob'i'a peccatului se ne faca madularele bisericei sale sante.

I. A. Scopulu fiesce carei Damineci ori serbatori este acél'a, ca prin cuventarile si invetiaturile morale ce se tienu in biserici se mijlocésca, indemne si se ne animeze pre noi la fapte bune la fapte adevaratu crestinești.

Ajunsusiau diu'a de adi scopul seu, séu ajunsiam cu frumosulu si sublimulu meu scopu? nu sciu, inse fie-mi permis a sperá ca l'am ajunsu. Eu barem bunilor mei crestini mi-incheiu vorbirea mea cu acea dorintia ferbinte, ca bunul Ddieu se ve invrednicésca pre voi de acea scutintia a stapanului indestulatu cu portarea buna a servului seu credinciosu carea e: „bine sluga buna si credinciosá peste putinu ai fost credincios peste mult te voi pune, intra in imparati'a mea,“ si se nu resune in inimile vóstre incarcate de peccate in tonu amenintietoriu. cuvintele mantuitorului *Omule! omule! ce me gonesti?* Amin.

Dupa „Fabian.“

Ioanu Istinu,
parochu in Jadani.

D i v e r s e .

* Parastasu. Ieri s'a oficiatu iu biserica catedrala din Aradu cu mare solemnitate unu parastasu pentru fericit'a Ifigeni'a, banonésa de Sin'a — fiendu de facia mai multi membri ai consistoriului, corpulu profesoralu si elevii institutului pedagogico-teologicu.

* Denumire Parintele Pompeiu Dorc'a, parochu gr. or. incomun'a Siustr'a, protopresviteratulu Hassiasului este denumitu prin Inaltulu Ministeriu de resbelu de ca-pelanu castrensu clas'a a dou'a in armat'a cesaro-regésca.

* Corulu plugariloru din Semlacu, carele in timpulu din urma s'a augmentatu, si a facutu mari progrese sub conducerea invetiatorului Gregoriu Rosiu arangéza Dumineca in 27. Ianuariu st. v. a. c. in sal'a birtului mare unu concertu, la care ocaziune pentru prim'a data va cantá si sopránulu, adaosu in timpulu din urma la corulu de barbati.

* Multiamita publica. Subscrisulu me affu indemnatu, cu adenca miscare spirituala a aduce multiamita publica stimatului domnu Ioanu Mihailoviciu, macelariu si totodata vice epitropu la biserica rom. gr. or. din Oradea-mare, carele din adeverata iubire catra inaintarea invetiamentului, a donatu pe partea scolariloru orfani dela scóla nóstra 9 esemplare din „Miculu Abecedariu“ de Ioanu Tuducescu, pentru care fapta nobila, in numele scolariloru orfani prin acést'a i-aduce cea mai cordiala multiemire — rogandu pre bunulu Ddieu ca pre sus numitulu Domnu binefacatoriu, dinpreuna cu pretiuit'a-i familia, spre mangaierea si mai departe protectiunea orfaniloru se-lu traiasca multi ani fericiti! Oradea-mare, 15 Ianuariu 1885. Elia Bochisiu, invetiatoriu si asesoru consistorialu.

* Himenu. Tenerulu Iuliu Vui'a invetiatoriu in comun'a Chesintiu a incredintiatu pe Dsióra Eugeni'a Pappu fica repansatului notariu Gratianu Pappu din Halmagiú. Le dorimu viétiá indelungata.

* Directiunea institutului de creditu si economii „Timisian'a“ a emisú catra actionari provocare, ca se solvésca rat'a a dou'a de actiuni pana la 22 Februariu a. c. ér rat'a a trei'a pana la 25. Martie a. c. stitulu nou. Solvirile sunt a-se face in modu provisoriu la cancelari'a Dlul advocatu Emanuil Ungureanu in Timisióra.

* Bibliografia. In editur'a institutului tipograficu din Sibiu a aparutu din „bibliotec'a poporala a „Tribunei“ Nr. 5. „Pacala si Tandala,“ ancedata de Silvestru Moldovanu. Pretiulu unui esemplariu 3 cr. seau 6 bani; Nr. 6. „Iucarii si jocuri de copii“

adunate de P. Ispirescu, culegetoriu tipograu. Pretiulu este 25. cr. seau 50 bani.

Recomendăm aceste brosiuri onoratului publicu. Ele sunt foarte acomodate pentru carturarii nostri din poporu.

† **Necrologu.** Tenerulu invetiatoriu din comun'a Apateu Petru Filipu a reposatu in Domnulu in 27. Ianuarius st. nou a. c. Remasitiile pamentesci ale reposatului s'au depusu spre odichna eterna in 28. Ianuarius in cimiteriulu din comun'a Siepreusiu.

Fie-i tierîn'a usiôra si memori,a binecuventata ?

† **Necrologu.** Iulian'a Dereste nasc. Tomiciu cu fi Iuliu si Milanu; si ficele: Hermin'a marit. Stefanu Lessco, ofic. la oficiu de dare in Paucot'a, Alecsandr'a marit. Albertu Smreciani not. in Velsiciu, Ecaterina marit. Ilie Crainicu not. in Stamor'a-romana, Rozali'a marit Lichtental Hermanu ofic. comit. in Timisiôr'a, si Mari'a, Sav'a Dereste cá frate Ioanu Tomiciu si socia Ecaterin'a cá socrii, Mladinu Tomiciu si soci'a Carolin'a ca cumnatu si Carolin'a Trautz cá nora; — aduceu la cunoscintia on. publicu, amici si cunoscuti cu inim'a sfasiata de dorere cumca iubitulu sociu, tata, frate, ginere, cumnatu si socru *Vasilii Dereste*, aurariu alu st. bisericii rom. gr. or. din Aradu fiindu provediutu cu st. taine ale cumnicaturii, si-a datu sufletulu in manile creatoriului, in 8/20. Ianuarius a. c. in anulu alu 55-le alu vietiei sale, si in alu 32-lea anu alu fericitei sale casatorii. — Remasitiile pamentesci ale defunctului au fostu depuse spre eterna odichna, dupa ritulu romanu gr. or. in cimiteriulu stei bisericeii din opidulu Pancot'a. — Fie-i tierîn'a usiôra si memori'a binecuventata !

* **Unu copacu luminatoru.** — In valea Tuscora, statulu Nevada (America) s'a descoperitu de una-di un copacu ale carui frunze respandescu o lumina atatu de intinsa in câtu in apropierea lui se pôte citi in timpulu noptii literile de tiparu cele mai mici. Lumin'a frunzeloru se vede intro depantare de un quartu de ora Naturalistii sunt de parere ca lumina provine din nisce mici insecte parasite ce locuescu pe frunzele copacului. — Ce mare economie ar puté s'a faca municipalitaciloru daca acesti copaci s'ar putea aclimatiza in Europa, d'impreuna cu insectele loru.

* **Explosiunea din Londr'a.** In 'privintia acestei ingrozitoare explosiuni gasimu urmatorele amănunte prin ziariele straine: Londr'a, 25. Ianuarius, 3 ôre 45 minute dupa amediadi. — O cercetare mai amanuntiatu la locul explosiunii a descoperitu o distrugere multu mai mare atâtu la Westminster Halle catu si in sal'a Camerei comuneloru. Prin explosiunea unui pachetu, pe care un aginte policienescu voi'a se-lu inlature, dér pe care-lu trânti josu fiindu-câ il ardea la mani, se facu in scara de piatra de la Westminster o deschidatura cu latime de trei picioare si o adancime de patru picioare. Un aginte politienescu si patru persône cadiura in acésta deschidietura. In acoperisulu unde la Westminster s'au facutu, din cauza scudirii explosiunei, sute dede schidieturi prin care se vede cerulu. A doua explosiune, care a fostu in fatia salei Camerei Comuneloru, a produsu o mare deschidietura in podeala si desveli in sala chiar sinele de feru pe care este asediata ea. Sini de feru care au o grosime de 8 tioluri, au fostu smulse de la locul loru si aruncate la distantie mari, tôta lemna-ri'a este sdrumicata, fotoliulu d-lui Gladstone aruncatu in aeru, ca si acela alu presiedintelui. Fotoliurile opositiunei islandese sunt distruse, ér ale conservatoriloru neatinsé. In Tower, explosiunea facu o gaura

in etagiulu alu doilea. Podéla este cu totulu distrusa pâna la celu din urma etagiu. Lemnari'a se aprinse si arse câta-va vreme; el fu stinsu, dér sute de puscî au fostu stricate. Zidurile de la Tower, care au o grosime de 15 picioare, au remasu nevatamate. Cercetarile politienesci facu a se crede ca atentatorii au fostu femei, care au ascunsu dinamita suptu haine. Doua persône au fostu arestate pana acumu. „Rom.“

AVISU!

Numerulu acesta este ultimulu ce se tramite si la cei-ce nu si-au renoitu abonamentulu; de aceea rogâmu pre dd. fosti abonenti se nu intardie, ca se potemu fi si noi câtu mai prompti intru expeditiune. Domnii abonenti. cari dorescu se aiba cuate despre solviri, suntu rogati se alature câto 5 cr. pentru francarea epistolei, ca se nu solvéscu 10 in locu de 5. Epistole exoffo se nu ni-se adreseze, cá totu de un'a ni-se facu spese de câte 10 cr. v. a.

Administratiunea.

INVITARE DE PRENUMERATIUNE

la

„BISERIC'A si SCOL'A.“

Fôia bisericesca, scolastica, literara si economica.

Cu inceputulu anului 1885 deschidemu abonamentu nou la „Biserica si Scol'a.“

Rugâmu pre toti domnii abonenti de pana acuma, cari dorescu a avé fôia nôtra si pe viitoriu, se binevoiescu a tramite la „tipografi'a diecesana“ pretiulu de prenumeratiune care e:

Pentru Austro-Ungari'a pe anu . . . . 5 fl.

„ „ „ „ „ 1/2 anu . . . 2 fl. 50 cr.

Pentru Romani'a si strainetate pe anu . 14 franci

„ „ „ „ „ 1/2 anu 7 „

Sprijinulu „moralu si materialu, de care pana acuma s'a bucuratu fôia nôtra, ne indreptatiesce a sperâ. câ si in viitoriu vomu fi imbratisiati de aseminea simpathii calduröse precum si de bunavointi'a nestramutata a On. Publicu cetitoriu.

Redactiunea.

CONCURSE.

Pentru ocuparea postulu invetiatorescu din comun'a *Vaicovetiu*, cottulu Timisiului, prot. Versietului se escrie de nou concursu cu terminulu de alegere pe 17. Februaru st. v. a. c.

Emolumintele sunt: a) In bani gat'a 300 fl. v.a. b) pentru cercetarea conferintieloru 10 fl. v.a. c) 1 1/2 jgeru pamentu aratoriu, d) 1/2 jgeru gradina intra si 1/2 jgeru estravilanu, e) 2 metri de lemne pentru persôn'a invetiatoriului, f) quartiru liberu, si g) dela fiecare inmormentare câte 40 cr.

Doritorii de a ocupâ acestu postu sunt avisati a-si trimite suplicele loru instruite conform statutu-lui org. bis. adresate comitetulu parochialu la preon. domnu Ioane Papovioi, ppvteru in Mercin'a per

Varadi'a. Se conditioneaza, ca competenti au a-se prezentat in atare domineca sau serbatoare in biserica.

Vlaicovetiu, in 2. Noemvre 1884.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu protterulu tractualu.

Pentru deplinirea postului de invetiatoriu la scol'a gr. or. confessionalu din *Radmanesci*, — inspectoratulu de scole alu Belintiuului, — se escrie conculu pana la 8/20. *Martie a. c.* alegerea se va tienea mane di.

Emolumintele sunt:

a) in bani gata 133 fl. 36 cr.
b) 24 mesuri de grau si 40 mesuri de cucuruza in bombe.

c) 4 lantie de pamentu — 3 aratoriu, 1 fenetia.
d) 8 orgii de lemne, dintre cari patru sunt pentru incaldirea scolei.

e) pentru conferintia 5 fl. v. a.

f) pausialu de scrisu 5 fl. v. a.

g) locuintia libera cu 1/2 jugeru intravilanu.

Recursele ajustate conform statutului organicu si §-lui 6. art. XVIII. din 1879. si adresate comitetului parochialu se se tramita parintelui protopopu si inspectoru tractualu de scole Georgiu Craciunescu in Belincz post'a ultima Kiszetó; avend recurrentii in vr'o duminica ori serbatoare a-se prezentat in biserica d'acolo, spre a-si areta desteritatea in cantarile si tipicalu bisericescu.

Comitetulu parochialu

In contielegere cu: **G. Craciunescu**, protopop. si insp. scol.

Pentru deplinirea postului de preot la vacanta parochia de clas'a III din *Cladov'a*, protopresbiteratul Belintiuului, — se escrie concursu, pana la 24. era alegerea se va tienea la 26. *Martie st. vechiu 1885.*

Emolumintele sunt:

1. Un'a sesiune parochiala de 30. jugere pament aratoriu; si platiu intravilanu de jumatare jugeru;

2. Dela 153. numeri de case birulu indatinatu, si adeca: dela 130 numeri cate 20 oche de cucuruza in bombe sau 1 fl. in bani; era dela 23 numeri cate 2 dile de lucru;

3. Stol'a indatinata, si anume: a) pentru un'a „molitva“ 50 cr.; b) pentru un'a cununia 4 fl. v. a.; c) pentru un'a ingropatiune simpla la prunci pana la 7 ani 1 fl.; dela 7—20 ani, 2 fl. dela cei mai in versta cate 3 fl.; pentru cetirea unui evangelist 1 fl.; pentru un'a stare cu eceteni 20 cr. era cu o evangelia 50 cr pentru predica funebrala 2 fl.; pentru un serindariu 5 fl.

Recursele ajustate conform prescrieloru statutului organicu si adreseate comitetului parochialu, sunt a se trimite parintelui protopresviteru Georgiu Craciunescu, in Belincz p. u. Kiszetó.

Comitetulu parochialu

In contielegere cu: **G. Craciunescu**, m. p. protopresviteru.

Pentru intregirea postului vacantu de invetiatoriu la scol'a gr. or. romana din *Rusov'a-noua*, in Protopresviteratul Bisericei-albe, dieces'a Caransebesiului comitatulu Carasiu Severinu se escrie concursu cu terminu de recurgere pana la 20 *Fauru 1885. cal. Vechiu.*

Emolumente impreunate cu acestu postu invetiatorescu sunt:

1. Salariu anualminte in bani gat'a 110 fl.

2. Grau 6.250 Hl si cucuruza 10 Hl.

3. Cinci orgii lemne din care e a-se incalzi si sal'a de instructiune.

4. Doue jugere pamentu aratoriu, o gradina in cupriusu de 600 orgii si cuartiru liberu.

Recursele instruate conform stat. org. bis. si a regulamentului pentru invetiatori au se-se adreseze contra onor. comitetu par. gr. or. din *Rusov'a-noua*, si se-se tramita Reverendisimului Domnu Filip Adam administr. protopresviteralu in Jamu.

Recursele intrate dupa 20 *Fauru a. c.* nu se vor lua in consideratiune.

Alegerea se va tienea in 3. *Martie 1885. st. v.*

Rusov'a-noua, 10. Ianuariu 1885.

Comitetulu parochialu

In contielegere cu Reverendis. Domnu **Filip Adam**, administr. protopresviteralu.

Conformu decisiunei Consistoriale de dto 31. Decemvre Nr. 1335. B. din a. t. 1884, — pentru postulu de Capelanu temporalu, langa neputinciosulu parochu Teodoru Popoviciu din *Meziadu*, in protopresbiteratul Beinsiuului; se escrie concursu cu terminu pana la 17. *Februaru. v. a. c.* candu va fi si alegerea.

Emolumentele suntu jumetate din tote beneficiile acelei parochii, carea dupa dotatiunea constatata de Sinodulu parochialu — apartienendu parochieloru de clas'a a doua — pentru postulu — sau capelanulu alegandu da o dotatiune socotita in bani de 301 fl. 50. cr. v. a.

Recursele sunt a-se adresa Comitetului parochialu gr. or. din *Meziadu* — si a-se trimite subserisului protopresbiteru in Rabagani.

Datu din Siedinti'a Comitetului parochialu tienua in *Meziadu* la 7. Ianuariu 1885.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **Eliu Moga**, m. p. protopresviterulu Beinsiuului.

Pentru deplinirea unui postu de capelanu temporalu langa parochulu imbatranitu din *Girisu. F.*, Damascenu Serbu, conform ordinatiunei V. Consistoriu gr. or. oradanu, dto 31. Decemvre 1884. Nr. 1328. B, se escrie concursu cu terminu de alegere, ia 2/14. *Fauru a. c.*

Postulu acest'a de capelanu la parochia de clas'a a 2-a e impreunatu cu diumetate din, tote beneficiile parochiale, cari suntu:

1) 16 jugere pamentu aratoriu, estravilanu,

2) Birulu preotiescu dela 140 numere cate o mesura de cucuruza sfarmatu,

3) Din stolele indatinate, — si cortelu in natura cu gradina de legumi.

Doritorii de a ocupa acestu postu suntu poftiti a-si tramite recursule lor adreseate comitetului parochialu din *Girisu F.*, si ajustate cu documintele necesarie conform statutului organicu la protopresviterulu tractualu alu Beliuului, ia Okros pana la terminu de alegere.

F. *Girisu*, 9/21. Ianuariu 1885.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu **Petru Suciu**, protopresviterulu gr. or. alu Beliuului.